

như một tấm gương lớn, nếu có vật đến thì ảnh hiện ra, tấm gương cần gì biết đến, việc ảnh hiện trong kiến là điều tự nhiên. Cõi nước đức Phật A Di Đà sáng suốt trong sạch, tự nhiên ảnh mười phương thế giới hiện ra, cũng như gương sáng có thể soi mặt, do đó những người niệm Phật, trong ao thất bảo sẽ sanh một đóa sen, đó là điều tự nhiên, không có gì đáng nghi ngại.

Trong kinh nói: “Người niệm chú vãng sanh, đức Phật A Di Đà thường đứng trước mặt để hộ vệ người đó”. Nếu có vô lượng chúng sanh trong các thế giới đồng niệm chú vãng sanh, đức Phật làm sao đứng trước mặt hết các người ở các thế giới đó để hộ vệ? Thực ra điều ấy rất tự nhiên, như ở trên bầu trời có một vầng trăng, tất cả chỗ đều có trăng hiện, trăng hiện ở đại dương, ở sông rạch, và cả trong bát nước đâu có gì lạ.

Cũng có người nghi rằng: trong mười phương thế giới có vô lượng chúng sanh tinh tấn niệm Phật, cùng lâm chung một giờ, chỉ có một mình đức Phật làm sao có thể cùng một lượt tiếp hết chúng sanh về Cực lạc. Thực ra việc ấy cũng tự nhiên, như trên vòm trời chỉ có một mặt trời có thể chiếu sáng tất cả cảnh giới trên trái đất, đâu có chi lạ. Huống chi oai thần của Phật vô biên, mặt trời, mặt trăng làm sao có thể so sánh được. Dĩ nhiên Đức Phật biết rõ tâm niệm của vô lượng chúng sanh, ngài luôn luôn ở bên người niệm Phật để hộ vệ và biết rõ hạn kỳ khi người ấy sắp lâm chung để đến tiếp dẫn đâu còn gì để nghi ngại.

Có người nghe nói cảnh giới Cực lạc quá thù thắng lại không tin, không có gì lạ, như người ở quê, suốt đời với chòi tranh nghèo nàn, khi nghe người đi thủ đô về kể lại lâu đài nguy nga tráng lệ, họ sẽ

không tin vì chính mắt họ không thấy. Nhưng xét vào tư cách người kể, ta có thể tin là có, chúng ta thấy đức Phật cấm, ngạt mọi người không được vọng ngữ, có lý gì ngài lại nói dối để gạt mọi người làm gì? Người đời nói dối phần nhiều để hưởng lợi hoặc tránh tai họa. Đức Phật bỏ tất cả việc đời, đâu cần hưởng lợi lộc, ngài xem việc sống chết như đạo chém vào hư không, đâu cần gì tránh tai họa, như thế ngài cần gì nói dối. Ở đời, những người có chút tự ái còn không bao giờ nuốt lời để mang tiếng xấu, huống là đức Phật ư!

Lời đức Phật nói ra đáng được tin tưởng, không có gì phải nghi ngờ. Huống chi từ xưa đến nay, những người tu theo pháp môn này được chứng quả rất nhiều, chính các ngài đã thân chứng xác nhận, đâu không thể không tin.

Có người cho rằng tụng hiệu Phật như kêu tên một người, kêu mãi sẽ trở thành bất kính, do đó niệm hiệu Phật nhiều không tốt. Thực ra, chúng sanh từ vô thủy đến nay, khẩu nghiệp tạo ác nhiều như núi. Chủ yếu miệng niệm Phật là dứt trừ khẩu nghiệp, hết lòng niệm liên tục còn sợ không đủ, đâu thể lấy tên của người mà so sánh được. Phật tự khai pháp môn niệm Phật để chúng sanh diệt được khẩu nghiệp, thân nghiệp, ý nghiệp, hết lòng niệm danh hiệu Phật, e rằng chưa đủ để tịnh tam nghiệp. Lại nữa lời kêu còn định được thái độ của người kêu. Kêu để khinh mạn gây cho người khác tức giận, trái lại lời thiết tha của đứa con kêu mẹ, càng kêu lòng thương mẹ càng nhiều, quyết lòng đi dốt, chúng sanh niệm Phật như con kêu mẹ, cầu xin giúp đỡ nào có lỗi gì?

Liên Trì Đại sư dạy: Có chỗ nói Duy tâm Tịnh độ, không phải ngoài mười muôn ức cõi mà có cõi

Cực lạc, đây chỉ nói trong tâm mà thôi, ý này nguyên rút từ trong kinh hoàn toàn thật, nhưng người đem ra dẫn chứng lại hiểu lầm ý ấy. Ý ấy nói tâm tức là cảnh, hoàn toàn không có cảnh ở ngoài tâm (1), đã nói cảnh toàn là tâm, làm sao lại định chấp tâm mà bỏ cảnh (2), bỏ cảnh nói tâm là người chưa hiểu được tâm. Hoặc có người nói, khi lâm chung thấy cõi Tịnh độ đều là từ trong tâm, thật không có cõi Tịnh độ. Họ không biết từ xưa nay, những người niệm Phật được vãng sanh, khi lâm chung thánh chúng đến rước, nhạc trời, hương lạ, tràng phang, lầu các đều phải chỉ người vãng sanh thấy được mà nói cảnh ở tâm, chính lúc ấy, mọi người đều được thấy tràng phang, lầu các, tai đều nghe tiếng nhạc trời đi lên về hưởng Tây, mùi thơm ở trong thất nhiều ngày chưa tan. Như thế sao gọi là không có cõi Tịnh độ?

Viên Chiếu Bản thiên sư dạy: Có người nghi rằng ai có thể thấy được nêu tên trên đài sen, vì đâu ai có thể biết được tâm người khác? Ta thử hỏi người ấy, có người lâm chung tướng địa ngục hiện ra, có phải ở ngoài tâm chăng? Họ sẽ đáp trong tâm. Người ấy có địa ngục địa ngục chăng? Có. Nếu nói bị địa ngục vào địa ngục là phải có địa ngục để địa ngục bị địa ngục thực. Tâm hiện tướng Tịnh độ lại không sanh về Tịnh độ thực sao? Điều đó không còn gì đáng nghi nữa.

Trong Thiên Như Tịnh độ văn nói: Có người hỏi mọi người đều nói tịnh nghiệp chỉ có ích cho thân sau, vậy hiện thân đâu có lợi ích gì? Thực chỗ thấy ấy còn quá hạn hẹp, quý vị không thấy kinh nói người thọ trì danh hiệu Phật sẽ được mười sự lợi ích lớn:

1. Thường được tất cả thiên thần ẩn